

ประกาศกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดอุบลราชธานี
เรื่อง แจ้งเตือนโรคที่มาในช่วงฤดูฝน

ด้วยขณะนี้ประเทศไทยได้เข้าสู่ฤดูฝน การเปลี่ยนแปลงของสภาพดินฟ้าอากาศในช่วงนี้เป็นสาเหตุทำให้เกิดโรคหลายชนิด ซึ่งสามารถแพร่ระบาดได้ง่าย ซึ่งโรคที่มักเกิดในฤดูฝนและพบได้บ่อย แบ่งเป็น ๕ กลุ่ม ได้แก่

๑. โรคติดต่อทางระบบหายใจ ได้แก่ โรคไข้หวัดใหญ่ และโรคปอดอักเสบ
๒. โรคติดต่อที่มีเยื่อเป็นพาหะ ได้แก่ โรคไข้เลือดออก โรคไข้สมองอักเสบ โรคมาลาเรีย และโรคไข้ปวดข้อยุงลายหรือโรคชิคุนกุนยา
๓. โรคติดต่อทางอาหารและน้ำ ได้แก่ โรคอหิวาตกโรค และโรคไวรัสตับอักเสบ เอ
๔. โรคติดต่ออื่นๆ ได้แก่ โรคมือ เท้า ปาก และโรคเลปโตสไปโรซิส (ฉี่หนู)
๕. ภัยสุขภาพอื่นๆ ที่ต้องเฝ้าระวัง ได้แก่ อันตรายจากสัตว์มีพิษ ภัยจากฟ้าผ่า และอุบัติเหตุทางถนน

ทั้งนี้ โรคที่ต้องเฝ้าระวังเป็นพิเศษ คือ กลุ่มโรคติดต่อทางระบบหายใจ (โรคปอดอักเสบและโรคไข้หวัดใหญ่) โรคมือเท้าปาก และโรคไข้เลือดออก เนื่องจากพบผู้ป่วยเป็นจำนวนมาก โดยโรคปอดอักเสบและโรคไข้หวัดใหญ่ สามารถป้องกันได้ด้วยการดูแลสุขภาพให้แข็งแรง ออกกำลังกายสม่ำเสมอ พักผ่อนให้เพียงพอ ควรอยู่ในที่มีอากาศถ่ายเทสะดวก หลีกเลี่ยงสถานที่ที่มีคนแออัด ดื่มน้ำสะอาด รับประทานอาหารปรุงสุกใหม่ ไม่มีแมลงวันตอม ใช้ช้อนกลางทุกครั้งเมื่อรับประทานอาหารร่วมกับผู้อื่น และหมั่นล้างมือบ่อยๆ ด้วยน้ำและสบู่หรือใช้แอลกอฮอล์เจลทำความสะอาดมือ เพื่อช่วยป้องกันการติดเชื้อ

ข้อแนะนำและวิธีการป้องกันควบคุมโรคในช่วงฤดูฝน มีดังนี้

๑. โรคไข้หวัดใหญ่ทุกสายพันธุ์ สามารถป้องกันได้จากการฉีดวัคซีน หากพบผู้ป่วยให้หยุดเรียน/ทำงานจนกว่าจะหาย สวมหน้ากากอนามัยป้องกันการแพร่เชื้อ ล้างมือด้วยน้ำและสบู่บ่อยๆ จดการคลุกคลีกับผู้อื่น หรือเข้าไปในสถานที่แออัด/ห้องแอร์ ควรพบแพทย์โดยเร็วไม่เกิน ๔๘ ชั่วโมง เพื่อรักษาด้วยยาต้านไวรัส

๒. โรคไข้เลือดออก มียุงลายเป็นพาหะนำโรค ผู้ป่วยจะมีอาการไข้สูงลอย ติดต่อกัน ๒-๗ วัน มีอาการปวดศีรษะ ปวดเมื่อยตามตัว ปวดเข่าตา บางรายมีปวดท้อง อาเจียน เบื่ออาหาร มีจุดแดงเล็กๆ ตามแขน ขา ลำตัว รักแร้ อาการทั่วไปคล้ายเป็นหวัด แต่มักไม่ไอและมักไม่มีน้ำมูก วิธีการป้องกันให้ใช้มาตรการ ๓ เก็บ ๓ โรค ได้แก่ ๑. เก็บบ้านให้สะอาด ปลอดโปร่ง ไม่เป็นที่เกาะของยุงลาย ๒. เก็บน้ำใช้ฝาปิดโถงน้ำให้มิดชิด ปล่อยปลาหางนกยูงหรือปลากะตักในลูกน้ำ หรือใส่ทรายกำจัดลูกน้ำ ไม่ให้มีลูกน้ำ ยุงลาย ๓. เก็บขยะรอบๆ บริเวณบ้าน เพื่อไม่ให้มีน้ำขังเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ลูกน้ำยุงลายในฤดูฝน ทั้งนี้เพื่อป้องกัน ๓ โรคคือ ไข้เลือดออก โรคไข้ปวดข้อยุงลาย และโรคติดเชื้อไวรัสซิกา นอกจากนี้ยังใช้มาตรการ ๕ ป. ในการปราบยุงลาย ได้แก่ ปิด เปลี่ยน ปล่อย ปรับ ปฏิบัติ หากพบผู้ป่วยสงสัยว่าเป็นไข้เลือดออกให้ส่งพบแพทย์ และแจ้งเจ้าหน้าที่สาธารณสุขเพื่อควบคุมโรคทันที

/๓. โรคมือ...

๓. โรคมือ เท้า ปาก เป็นโรคที่พบบ่อยในเด็ก มีการระบาดทุกปี โดยเฉพาะในช่วงที่เริ่มเข้าหน้าฝนหรือช่วงเปิดเทอม เกิดจากเชื้อไวรัส ติดต่อได้โดยการสัมผัสน้ำมูก น้ำลายหรืออุจจาระผู้ป่วยโดยตรง หรือทางอ้อม เช่น สัมผัสผ่านของเล่น อาการของโรคมักเริ่มด้วยอาการไข้ เจ็บปาก รับประทานอะไรไม่ค่อยได้ เพราะมีแผลในปากเหมือนแผลร้อนใน และมีผื่นเป็นจุดแดง หรือเป็นตุ่มน้ำใสขึ้นบริเวณฝ่ามือ ฝ่าเท้า ส่วนใหญ่จะมีอาการไม่มากและจะหายเองใน ๑ สัปดาห์ แต่มีโอกาสเกิดอาการรุนแรงหรืออาจทำให้เกิดสมองอักเสบ อันตรายถึงขั้นเสียชีวิตได้ ผู้ป่วยจะมีอาการซึม อ่อนแรง ชัก เดินเซ หอบ อาเจียน หากพบอาการเหล่านี้ ควรนำส่งแพทย์โดยด่วน วิธีการป้องกัน คือ การรักษาความสะอาดของสภาพแวดล้อม เน้นการล้างมือด้วยน้ำ และสบู่ทุกครั้งหลังเข้าห้องน้ำและก่อนรับประทานอาหาร หากพบผู้ป่วยมือ เท้า ปาก ให้หยุดเรียน จนกว่าจะหาย และงดการคลุกคลีกับเด็กคนอื่น ทำความสะอาดของเล่น อุปกรณ์ด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อ หรือน้ำยาซักผ้าขาวไฮเตอร์ผสมน้ำ ๑ : ๔ และตากแดดจัดๆ เพื่อฆ่าเชื้อโรค

๔. โรคมาลาเรีย เกิดจากเชื้อโปรโตซัว โดยมียุงก้นปล่อง ซึ่งมีแหล่งอาศัยในป่าเป็นพาหะนำโรค อาการป่วยจะมีอาการไข้สูงอาจมีอาการหนาวสั่นร่วมด้วยได้ ต้องไปพบแพทย์เพื่อเจาะเลือดตรวจและรับการรักษาโดยเร็ว แต่หากได้รับการรักษาช้า อาจมีปัญหาทำให้เกิดอาการป่วยรุนแรงมีภาวะแทรกซ้อนทำให้ป่วยเสียชีวิตได้ ปัจจุบันยังไม่มีวัคซีนที่จะใช้ในการป้องกันโรคนี้ วิธีการป้องกัน หากเข้าไปในป่า ให้มีการป้องกันตนเองไม่ให้ถูกยุงกัด เช่น การทายากันยุง การนอนในมุ้ง สวมเสื้อผ้าให้มิดชิด เป็นต้น

๕. โรคอาหารเป็นพิษจากเห็ดพิษ พบมากเป็นพิเศษในช่วงฤดูฝน ซึ่งสาเหตุเกิดจากประชาชนรับประทานเห็ดที่ขึ้นเองในป่า สวน ไร่ หรือเห็ดที่ขึ้นเองตามธรรมชาติ อาการที่สำคัญ ได้แก่ อาเจียน ปวดท้อง อุจจาระร่วง พิษบางชนิด ที่รุนแรง อาจทำให้เกิดตับวาย ตัวเหลือง ไตวายและเสียชีวิต หากพบผู้ป่วยสงสัยเกิดจากเห็ดพิษ ทำให้อาเจียนออกให้มากที่สุดโดยการล้วงคอ หรือดื่มน้ำอุ่นผสมเกลือ หรือกินไข่ขาว แล้วนำส่งโรงพยาบาลทันที ดังนั้น ประชาชนจึงพึงระวังอย่ารับประทานเห็ดที่สงสัยหรือไม่แน่ใจ ควรรับประทานเฉพาะเห็ดที่แน่ใจเท่านั้น และหากเก็บเห็ดมาแล้วให้นำมาปรุงอาหารเลย ไม่ควรเก็บไว้นาน เพราะเห็ดจะเน่าเสียเร็วหรืออาจแช่ตู้เย็นไว้ได้ และห้ามกินเห็ดดิบๆ โดยเด็ดขาด

๖. โรคเลปโตสไปโรซิส (ฉี่หนู) เกิดจากเชื้อแบคทีเรีย ที่อยู่ในฉี่หนูหรือสัตว์เลี้ยง เช่น สุนัข สุกร โค กระบือ รวมทั้งสัตว์ป่าและสัตว์พื้นแทะที่เป็นสัตว์นำโรค เช่น หนู โดยเชื้อจะปะปนอยู่ในน้ำ และสิ่งแวดล้อมที่ชื้นแฉะ มีน้ำท่วมขัง อาการที่พบบ่อย ได้แก่ มีไข้สูงเฉียบพลัน ปวดศีรษะ ปวดกล้ามเนื้ออย่างรุนแรง โดยเฉพาะที่น่อง และโคนขา อาจมีอาการตาแดง คอแข็ง มักมีไข้ติดต่อกันหลายวันสลับกับระยะไข้ลดอาจมีผื่นที่เพดานปาก หรือมีจุดเลือดออกตามผิวหนังและเยื่อ ระบายถ่ายอาจมีตับและไตวาย ปอดอักเสบ กล้ามเนื้อหัวใจอักเสบ เป็นต้น ดังนั้น เมื่อมีอาการปวดศีรษะเฉียบพลัน มีไข้สูง ปวดกล้ามเนื้ออย่างรุนแรงหลังจากมีประวัติและพฤติกรรมเสี่ยงดังกล่าว ให้รีบไปพบแพทย์โดยด่วน เพราะฉะนั้น ประชาชนที่ลงทำนาควรสวมรองเท้าบู๊ท หากมีบาดแผลให้ปิดให้สนิทก่อน และเมื่อเสร็จภารกิจ ให้รีบอาบน้ำฟอกสบู่ชำระร่างกาย

๗. โรคติดต่อทางอาหารและน้ำ ที่พบบ่อย คือ โรคอุจจาระร่วงเฉียบพลัน บิด โทไพล์ด อาหารเป็นพิษ ดับอักเสบ เป็นต้น สาเหตุเกิดจากรับประทานอาหาร หรือดื่มน้ำที่มีเชื้อโรคปนเปื้อน รวมทั้งการรับประทานอาหารสุกๆ ดิบๆ หรือใช้น้ำที่ไม่สะอาดมาประกอบอาหาร รวมถึงการรับประทานอาหารที่ปรุงไว้นานข้ามมือ หรือเกิน ๖ ชั่วโมง ดังนั้น ควรรับประทานอาหารที่ปรุงสุกใหม่ๆ ไม่มีแมลงวันตอม ไม่ควรทานอาหารค้างคืน หรือปรุงเสร็จมานานหลายชั่วโมง เพราะอาหารอาจบูดเน่า ดื่มน้ำสะอาด หรือน้ำบรรจุขวดที่มีเครื่องหมาย อย. รับรองคุณภาพ เลือกซื้อน้ำแข็งที่ไม่มีตะกอน และไม่ควรรับประทานน้ำแข็งที่ใช้สำหรับ

/แช่อาหาร...

แช่อาหารอื่น ก่อนรับประทานอาหารทุกครั้ง ควรล้างมือด้วยน้ำและสบู่ให้สะอาดเป็นนิสัย ถ่ายอุจจาระลงในส้วม และล้างมือทุกครั้งหลังถ่ายอุจจาระเสร็จ หากเป็นช่วงน้ำท่วม ไม่สามารถเข้าส้วมได้ ควรถ่ายอุจจาระลงในถุงพลาสติก แล้วใส่ปูนขาวจำนวนพอสมควรลงไป ในถุงมัดปิดปากถุงให้แน่น แล้วใส่ถุงดำซ้อนอีกชั้นหนึ่ง ก่อนนำไปทิ้ง ไม่ควรถ่ายอุจจาระลงในน้ำเด็ดขาด เพราะจะยิ่งเป็นการแพร่เชื้อโรค

ดังนั้น เพื่อเป็นการเตรียมการป้องกันและระมัดระวังโรคที่อาจเกิดขึ้นในช่วงฤดูฝน จังหวัดอุบลราชธานี จึงขอประชาสัมพันธ์แจ้งเตือนให้ประชาชนรับทราบ และระมัดระวังโรคที่มาในช่วงฤดูฝนดังกล่าว

จึงประกาศมาให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

ว่าที่พันตรี

(อดิศักดิ์ น้อยสุวรรณ)

ผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี
ผู้อำนวยการจังหวัด

ประกาศกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดอุบลราชธานี
เรื่อง แจ้งเตือนโรคพืชที่ระบาดในช่วงฤดูฝน

กรมอุตุนิยมวิทยา ได้แจ้งว่าประเทศไทยได้สิ้นสุดฤดูร้อนและเริ่มต้นเข้าสู่ฤดูฝนแล้ว ในวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๘ ซึ่งในช่วงเปลี่ยนฤดูจากฤดูร้อนเข้าสู่ช่วงฤดูฝน ความชื้นในอากาศสูง สภาพอากาศเย็น ทำให้เกิดการระบาดของเชื้อราทำความเสียหายแก่พืชผลทางการเกษตร ไม่ว่าจะเป็น ข้าว พืชผัก และพืชไร่ ดังนั้น เกษตรกรจึงควรเตรียมการป้องกันและเฝ้าระวังโรคพืชที่จะระบาดในช่วงฤดูฝน อันเกิดจากภาวะอากาศดังกล่าว ดังนี้

๑. ข้าว โรคพืชที่สำคัญ ได้แก่

๑.๑ โรคไหม้ข้าว (Rice blast disease) เกิดจากเชื้อรา *Pyricularia grisea* Sacc. สามารถเกิดได้ทุกระยะการเจริญเติบโต ตั้งแต่ระยะกล้า ระยะแตกกอ ระยะออกรวง (โรคไหม้คอรวง) มักพบในแปลงที่ต้นข้าวหนาแน่น ทำให้อับลม ลักษณะของโรค ใบมีแผลจุดสีน้ำตาลคล้ายรูปตา สีเทาตรงกลางแผลสามารถลุกลามและกระจายทั่วบริเวณใบ หากรุนแรงกล้าข้าวจะพุ่มตายได้ อาการคล้ายถูกไฟไหม้ การป้องกัน ควรสำรวจแปลงสม่ำเสมอ หว่านเมล็ดพันธุ์ในอัตราที่เหมาะสม คือ ๑๕-๒๐ กิโลกรัม/ไร่ และไม่ควรใส่ปุ๋ยไนโตรเจนสูงเกินไป ถ้าสูงถึง ๕๐ กิโลกรัม/ไร่ โรคไหม้จะพัฒนาอย่างรวดเร็ว ควรแบ่งแปลง ให้มีการระบายถ่ายเทอากาศที่ดี คลุกเมล็ดพันธุ์ด้วยสารป้องกันกำจัดเชื้อรา เช่น คาซูกาไมซิน ไตรโซคลาโซล คาร์เบนดาซิม ไพรอคลอราซ ตามอัตราที่ระบุในแหล่งที่เคยมีโรคระบาดและพบแผลโรคไหม้ทั่วไป ๕ เปอร์เซ็นต์ของพื้นที่ใบ ควรฉีดพ่นสารป้องกันกำจัดเชื้อรา

๑.๒ โรคใบจุดสีน้ำตาล เกิดจากเชื้อรา *Bipolaris oryzae* (*Helminthosporium oryzae* Breda de Haan.) การแพร่ระบาดเกิดจากสปอร์ของเชื้อราปลิวไปตามลมและติดไปกับเมล็ด ลักษณะของโรค มีแผลที่ใบข้าว พบมากในระยะแตกกอ มีลักษณะเป็นจุดสีน้ำตาล รูปกลมหรือรูปไข่ ขอบนอกสุดของแผลมีสีเหลือง การป้องกัน ควรใช้พันธุ์ต้านทานที่เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น ปรับปรุงดินโดยการไถกลบฟางหรือเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ดิน โดยการปลูกพืชปุ๋ยสด หรือปลูกพืชหมุนเวียน เพื่อช่วยลดความรุนแรงของโรค คลุกเมล็ดพันธุ์ก่อนปลูกด้วยสารป้องกันกำจัดเชื้อรา/ไตรโคโรเดอร์มา

๒. พืชผัก โรคพืชที่สำคัญ ได้แก่

๒.๑ โรคเน่าคอดิน หรือโรคกล้าเน่าตาย โรคโคนเน่า มักเกิดกับแปลงเพาะกล้าของผักตระกูลผักกาดและกะหล่ำต่างๆ พริก มะเขือ มะเขือเทศ หรือเรียกได้ว่าผักทุกชนิดเป็นโรคนี้ ลักษณะของโรค ผักจะเริ่มเน่าที่โคนต้นเหนือระดับดินขึ้นมาเป็นแผลสีน้ำตาล ทำให้ต้นกล้าหัก พับและเหี่ยวแห้งตายในที่สุด และมักเกิดกับแปลงปลูกกล้าที่แน่นทึบเกินไปและมีความชื้นสูง

๒.๒ โรคแอนแทรคโนส เกิดจากเชื้อรา *Colletotrichum lagenarium* ลักษณะของโรค มักเกิดกับใบ อาการจะเริ่มจากจุดดำน้ำหรือจุดสีเหลืองเล็กๆ ขึ้นก่อน แล้วขยายโตขึ้นอย่างรวดเร็ว ต่อมาแผลจะแห้งเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลหรือดำ

/การป้องกัน...

การป้องกันโรคที่ดีโดยไม่ต้องใช้สารเคมีก็คือ ต้องเอาใจใส่เรื่องวิธีเพาะ การดูแลดิน การปฏิบัติบำรุงรักษา การระบายน้ำในแปลงปลูกอย่าให้ขังแฉะ ควรใส่ปุ๋ยคอกให้มาก ให้ผักแข็งแรงมีความต้านทานโรค การรักษาความสะอาดแปลงผักโดยเก็บใบและถอนต้นทิ้งอย่าให้เป็นที่พักของโรคได้ การจัดระยะปลูกให้เหมาะสมไม่เบียดแน่นเกินไป มีการปลูกพืชสลับหมุนเวียนในแปลงปลูก โดยเลือกพืชที่ไม่ได้อยู่ในตระกูลเดียวกันหรือชนิดที่เป็นโรคติดต่อเดียวกัน

๓. พืชไร่ ได้แก่

๓.๑ มันสำปะหลัง โรคพืชที่สำคัญ คือ ปัญหาหัวเน่าโคนเน่า เกิดจากเชื้อรา ลักษณะของโรคมักเกิดตอนต้นเล็ก รากจะมีรอยช้ำสีน้ำตาลและเน่า ต้นเหี่ยว ระยะมีหัว หัวจะเน่าอย่างรวดเร็ว ใบร่วงรุนแรง ต้นจะตาย การป้องกัน การเตรียมดินควรยกร่องให้สูง ดินดานให้ไถระเบิดดินดาน ทำความสะอาดแปลงก่อนปลูก คัดเลือกสายพันธุ์ที่สมบูรณ์ปลอดโรค ใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มาหว่านรองร่องก่อนปลูก สำรวจแปลงเผื่อระวังไม่ให้มีน้ำท่วมขัง กำหนดมาตรการการเผ่าระวัง

๓.๒ ยางพารา โรคพืชที่สำคัญ ได้แก่

๑) โรคใบร่วงและผีกเน่า (Phytophthora Leaf Fall and Pod Rot) เกิดจากเชื้อรา โรคนี้มีระบาดมากในสภาพอากาศเย็น ฝนตกชุก ความชื้นสูง หรือพื้นที่ที่อยู่ภายใต้อิทธิพลลมมรสุม ลักษณะของโรค ใบยางร่วงพร้อมกันทั้งที่ยังมีสีเขียวสด มีรอยช้ำดำ ขนาดและรูปร่างไม่แน่นอนอยู่บริเวณก้านใบกลาง รอยช้ำ มีหยดน้ำยางเกาะติดอยู่ เมื่อนำใบยางที่เป็นโรคมาสะบัดเบาๆ ใบย่อยจะหลุดจากก้านใบทันที ส่วนใบที่ถูกเชื้อเข้าทำลายที่ยังไม่ร่วงจะเปลี่ยนเป็นสีเหลืองแกมส้ม แล้วแห้งคาต้นก่อนที่จะร่วง ผีกยางที่ถูกทำลายเปลี่ยนเป็นรอยช้ำฉ่ำน้ำ ต่อมาจะเน่าดำค้างอยู่บนต้น ไม่แตกและไม่ร่วงหล่นตามธรรมชาติ กรณีที่เกิดกับต้นยางอ่อนเชื้อราจะเข้าทำลายบริเวณยอดอ่อนก่อน ทำให้ยอดเน่า แล้วจึงลุกลามเข้าทำลายก้านใบและแผ่นใบ ทำให้ต้นยางยืนต้นตาย

๒) โรคเส้นดำ (Black Stripe) โรคนี้มีระบาดมากในสภาพอากาศเย็น ฝนตกชุก ความชื้นสูง หรือพื้นที่ที่อยู่ภายใต้อิทธิพลลมมรสุม ลักษณะของโรค บริเวณเหนือรอยกรีดในระยะแรกเปลือกจะเป็นรอยช้ำ ต่อมาจะเปลี่ยนเป็นรอยบวมสีดำหรือสีน้ำตาลขยายขึ้นลง เป็นเส้นตามแนวเอ็นของลำต้น เมื่อเดือนเปลือกออกดูจะพบรอยบวมสีดำนั้น เป็นลายเส้นดำบนเนื้อไม้ อาการขึ้นรุนแรงทำให้เปลือกของหน้ากรีดบริเวณที่เป็นโรคปริเน่า มีน้ำยางไหลตลอดเวลาจนเปลือกเน่าหลุดไปในที่สุด เปลือกอกใหม่เสียหายกรีดซ้ำไม่ได้ อายุการให้ผลผลิตลดลงเหลือ ๘-๑๖ ปี ถ้าการเข้าทำลายของเชื้อไม่รุนแรง เปลือกจะเป็นปุ่มปม

๓) โรคใบจุดก้างปลา ลักษณะของโรค แผลบนใบมี ๒ ลักษณะ เป็นจุดกลมทึบสีน้ำตาลดำ ขอบแผลสีเหลืองและแผลลายก้างปลา ต่อมาใบจะร่วง สำหรับแผลบนกิ่งก้านเป็นรูปยาวรีตามความยาวของกิ่งก้าน กลางแผลจะช้ำ ต่อมากิ่งก้านจะแห้งตาย การป้องกัน ควรปลูกยางพันธุ์ต้านทานโรค ตัดแต่งกิ่งก้านและกำจัดวัชพืชในสวนยางให้โล่งเตียน เพื่อลดความชื้นและความรุนแรงของโรค ไม่ควรปลูกงา ถั่วเหลือง และมะละกอ ในพื้นที่ที่มีการระบาดของโรค เนื่องจากเป็นพืชอาศัยของโรค ใช้สารป้องกันกำจัดโรค

๓.๓ ไม้ผล (ทุเรียน) โรคพืชที่สำคัญ ได้แก่

โรครากเน่าโคนเน่า เกิดจาก เชื้อรา *Phytophthora Palmivora* พบทุเรียนมีอาการใบอ่อนแสดงอาการเหี่ยวเหลือง บริเวณผลมีลักษณะฉ่ำน้ำ สีน้ำตาลอ่อน และเปลี่ยนเป็นสีดำตายเน่าคล้ายน้ำร้อนลวก บริเวณลำต้นพบคราบน้ำบนผิวเปลือก รากผอมมีลักษณะเปลือกอ่อน และเปื่อยยุ่ยเป็นสีน้ำตาล คำนะนำป้องกันกำจัด หมั่นสำรวจสวนอย่างสม่ำเสมอ และไม่ควรถอยให้มีน้ำท่วมขังในสวน หากมีน้ำท่วมควรระบายออกหลีกเลี่ยงการกระทำที่ทำให้รากหรือลำต้นเกิดแผล ทำความสะอาดเครื่องมือก่อนนำไปใช้ใหม่ /ทุกครั้ง...

ลูกพันธุ์ปลาที่มีคุณภาพและสุขภาพดีในแหล่งน้ำที่มีปัญหาปลานิลในกระชังป่วยอยู่เสมอ ควรระงับการเลี้ยงปลานิลช่วงระยะหนึ่ง หรือสลับเลี้ยงปลาชนิดอื่นแทนปลานิล เพื่อให้เชื้อโรคที่ก่อให้เกิดปัญหาในปลานิลลดน้อยลงไปในธรรมชาติ กระชังปลานิลควรห่างจากน้ำทิ้งชุมชน หรือโรงงานอุตสาหกรรม และบริเวณน้ำหลากจากพื้นที่น้ำท่วมขัง

ดังนั้น เพื่อเป็นการเตรียมการป้องกันและเฝ้าระวังโรคระบาดในสัตว์ที่อาจเกิดขึ้นในช่วงฤดูฝน จังหวัดอุบลราชธานี จึงประชาสัมพันธ์แจ้งเตือนให้ประชาชนรับทราบและเฝ้าระวังโรคระบาดในสัตว์ที่มาในช่วงฤดูฝนดังกล่าว

จึงประกาศมาให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

นายก อบจ.

(อดิศักดิ์ น้อยสุวรรณ)

ผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี
ผู้อำนวยการจังหวัด